



**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. IV. An nati ex matrimonio secundo, post divortium invalidè celebratum cum primo, sint legitimi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

ligendus est, nisi vir ex quo concepit, cum ea contraxerit matrimonium putativum, ignarus, quod habeat alium virum adhuc superstitem, ut in simili dictum est supr. Illud etiam hic addendum, si qui de clandestino matrimonio, postmodum ab Ecclesia comprobato generati fuerint, eos iure canonico legitos, & hæredes judicari, ut expresse deciditur. c. quod nobis. 9. h. t.

§. IV.

An nati ex matrimonio secundo, post divortium invalidè celebratum cum primo, sint legitimi?

1382. Quæstio est, an filii sint legitimi, nati ex muliere, qua à priori viro per Ecclesiæ jūdiciū separata, & eisdem Ecclesiæ licentia alteri nupsit, & ex hoc liberos sūcepit, si sententia divortij cum primo nulla fuit? v. g. per judicarium ordinem non servatum, vel aliam ejusmodi causam; quod etiam evenire potest in casu, quo mulieres, vel viri transeunt ad secunda vota de licentia Ecclesiæ, quando eorum conjuges per hostilem incursionem, aut belli tempore sic nesciuntur, ut tamen habeant, quoad Ecclesiam, probationem de illorum obitu, licet in re adhuc vivant. De hoc agitur in c. Perlatum. 8. h. t. ubi casus præsens Alexandro III. propositus fuit; qui & respondit: si confiterit, quod Episcopus inter eos sententiam divortij tulerrit filios, quos sustulit de alio, ad cuius copulam auctoritate predicti Episcopi migravit, legitos judicetis, eos hac occasione ab hereditate non patientes excludi. Nam ad effectum legitimatis, jure inducendū, non attenditur valor sententiae, sed bona fides contrahentium, & favor liberorum; in casu autem, quo fit transitus ad secunda vota de licentia Ecclesiæ in predictis casibus in contrahentibus saltem præsumptivè est bona fides, ut colligitur etiam ex c. Cum inter. 2. codem. ubi dicitur: cùm inter. J. virum, & T. mulierem divortij sententia canonice sit prolatā, filios eorum non debere exinde sustinere iacturam; cùm parentes eorum publicè sine contradictione Ecclesiæ inter se contraxisse noscantur. Ideoque Sancimus, ut filii eorum, quos ante divortium habuerunt, & qui concepti fuerant ante latam sententiam, non minus

habeantur legitimi; & quod in bona paterna hereditate jure succedant, & de parentum facultatibus nutriantur. Excepe, nisi ipsi scientibus intervenerit fraus in probatione de obitu prioris conjugis, vel cause divortij.

Si quæras, quid dicendum de filiis infidelium; r. filios infidelium conversorum ad fidem, natos ex matrimonio, quod non est reprobatum jure naturæ, vel divino, ab Ecclesia reputari legitimos, idque in favorem fidei, & suadente utilitate publicâ. c. Gaudemus. 15. h. t. ubi Innocentius III. ceterum, inquit, problem de infidelium conjunctionibus natam, qui secundum tertio, vel ulteriore gradu, secundum opionem illorum matrimoniali contrarunt affectu, post fidem receptam (utilitate publicâ suadente) legitimam volumus reputari. Not. tamen, licet, quando infidelis, reputata primâ uxore, ducit secundam, hoc matrimonium non teneat, dum subest impedimentum juris divini, quoniam licet habere duas uxores simul, ut dicitur c. penult. de divortijs; tamen propter vorum fidei, etiam filios secundi matrimonij ab Ecclesia reputari legitimos parentibus ad fidem conversis; quia cum iuxta ipsorum legem licet dare repudium, contra dictum cum secunda factus est bona fide; Sic Barbosa in c. Gaudemus n. 20.

ARTICULUS II.

De legitimatione per subsequens matrimonium:

Suppon. legitimationem apud Molina de just. tr. 2. d. 171. sic definiuntur: esse natalium restitutio nem quoad ea, que filii illegitimis positivo jure denegata sunt; loco generis ponitur: natalium restitutio, ut potest latius patens, quam legitimatio: si quidem dari potest natalium restitutio, que legitimatio non sit, qualis facta est mancipio, quod ex matris utero servitum contraxit, & similes. Reliqua loco differentiae posita faciunt (teste Azor p. 1. l. 2. c. 14. q. 1.) ut legitimatio sit jus, vel conferat jus, quo filius extra legitimum matrimonium natus, fiat habili ad ea emnia bona; à quibus jure scripto sive civili sive canonico repellebatur.

Not.